

Sentència 31-99 DE 23 DE DESEMBRE DE 1999

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: que en la causa esmentada, seguida per delictes major d'apropiació indeguda, el Tribunal de Corts dictà sentència en data 9 de març de 1999, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Ester M.M., com autora responsable del delictes major d'apropiació indeguda, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DEU MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, 50.000.-pts de multa i pagament de les despeses processals causades.

Altrament hem d'absoldre i absolem Judith J.D. del delictes major d'apropiació indeguda del quin era acusada per l'acusació privada deixant sense efecte l'acte de processament de data 23 d'octubre de 1997 i quantes mesures provisionals s'hagin pres en la present causa pel que afecta aquesta.

En concepte de responsabilitat civil es condemna Ester M.M. al pagament a la societat PRE, SA, propietària del negoci Mc Donald's de la quantitat de 519.000.- pts.

Quan sigui ferma la present sentència seran d'aplicació a la pena de presó imposada a Ester M.M. els beneficis de l'indult decretat per SS.EE. els Srs. Coprínceps el dia 15 de setembre de 1997".

II. RESULTANT: que el Fallo de la citada sentència es fonamentà en els següents fets que es declaren provats: "la processada Ester M.M. començà a treballar a l'empresa Mc Donald's propietat de la societat PRE, SA. com a empleada el mes de febrer de 1990 passant a encarregada al cap d'un any i la processada Judith J.D. efectuà les funcions d'encarregada general a la mateixa empresa a partir del mes d'abril de 1990.

En data 5 de setembre de 1996 fou lliurat per un client, en pagament de diversos àpats el xec núm. 7.187.093, amb càrrec a Banca Reig i per import de 353.760.- pts a favor de l'empresa Mc Donald's, el quin fou comptabilitzat retirant-se de caixa l'import en efectiu dels diners sense autorització dels propietaris de l'empresa que reintegrà durant el mes de maig de 1997 Lara M.P., empleada com a coordinadora de marketing i publicitat a l'esmentada societat PRE, SA., al fer-li entrega Iolanda S.R. d'un sobre contenint la citada quantitat en efectiu, sense haver-se pogut determinar exactament qui s'apropià a l'origen de la suma si l'una o l'altra de les processades.

Entre els mesos de desembre de 1996 i gener de 1997, la processada Ester M.M. s'apoderà, sense el consentiment dels propietaris de l'empresa i aprofitant la seva condició d'encarregada de la suma total de 1.519.000.-pts en efectiu, efectuant-ho en diverses ocasions i en quantitats de 75.000.- a 100.000.-pts cada vegada, destinant aquells diners a despeses personals. Ester M.M. restituí, durant el mes d'abril de 1997, la quantitat de 1.000.000.-pts a la propietat de l'empresa Mc Donald's.

La forma de procedir d'Ester M.M. per a apoderar-se dels diners era la següent: aprofitant que, com a encarregada era la responsable d'efectuar el recompte diari de recaptació, quantitat que era ingressada sota la seva responsabilitat a la caixa forta de l'empresa per ser entregada l'endemà a fi d'efectuar la liquidació, retardava un o dos dies les entregues, retirant les quantitats en profit propi de les caixes pendents de liquidació, fent quadrar posteriorment els comptes.

III. RESULTANT: que contra dita sentència s'interposaren dos recursos, un pel Ministeri Fiscal i altre per la processada. El Ministeri Fiscal es mostra d'acord amb la condemna establerta en la sentència però sol·licita la seva revocació en quant a la narració dels fets per no estar d'acord amb la descripció de la premissa fàctica de la sentència. A més d'oposar-se al recurs formulat a nom de la processada interposa recurs "per considerar errònia la narració dels fets provats", per les raons que indica (considera que ha quedat provat que les sostraccions fetes per la processada superaren les 300.000.- pts) si bé conclou al·legant i sol·licitant que la sentència es confirmi en quant als seus pronunciaments.

IV. RESULTANT: que en el recurs de la processada s'impugna la sentència sol·licitant la seva revocació a fi

que sigui condemnada com a autora responsable d'un delict menor continuat d'apropiació indeguda amb una pena no superior a 6 mesos de presó condicional a la que seria d'aplicació el Decret d'Indults corresponent a l'època dels fets, mostrant-se d'acord en quant al pronunciament relatiu a la responsabilitat civil. Com a fonaments del seu recurs addueix la processada que la condemna establerta infringeix l'article 328 del codi Penal andorrà per entendre que es tracta d'una apropiació indeguda superior a 50.000.-pts però inferior a 300.000.-pts pel que els fets serien constitutius d'un delict menor, per quant els successius apoderaments foren per imports entre 75.000.-pts i 100.000.-pts cada vegada, no sent procedent que la continuïtat delictiva s'utilitzi per a agreujar la condemna del processat, raó per la qual sol·licita la revocació de la sentència a fi que la processada sigui condemnada com a responsable d'un delict menor continuat tipificat en l'article 328 del Codi Penal, amb la consegüent reducció de pena que sol·licita no sigui superior a sis mesos de presó condicional. Impugnant aquest aspecte del recurs, el Ministeri fiscal posà de relleu que en contra del que afirma el resultant de fets provats, la processada Ester M.M. tan en les seves primeres declaracions davant el Servei de Policia com en les seves declaracions davant el Batlle instructor, reconegué haver sostret quantitats entre 150.000.-pts i 208.000.-pts i en una ocasió 350.000.-pts, reconeixent en el sumari que les quantitats sostretes oscil·laven entre 300.000.- pts i 400.000.- pts, amb el que estariem davant l'aplicació del delict de l'article 247 del Codi Penal en la seva manifestació de delict continuat. I si bé aquelles declaracions foren desvirtuades en l'acte del judici oral, haurien de ser tingudes en compte com a declaracions vàlides.

V. RESULTANT: que en l'acte de la vista oral informaren en recolzament dels seus respectius recursos el Ministeri Fiscal i la defensa de la processada recurrent, els quals insistiren en els seus punts de vista. El Ministeri fiscal sol·licità la revocació de la sentència per a corregir els fets provats però mantenint la condemna i la processada recurrent sol·licitant la desestimació del recurs del Ministeri Fiscal i l'acolliment del seu.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: que analitzant en primer lloc el recurs interposat pel Ministeri Fiscal, la resolució ha de

ser desestimatòria. La impugnació no es dirigeix contra el fallo sinó contra possibles errors en la descripció de la premissa fàctica de la sentència, malgrat el qual la pena estaria justificada i el propi Ministeri Fiscal sol·licita la seva confirmació. Els recursos no es donen contra la part literària ni contra la fonamentació de la sentència sinó contra la sentència mateixa. Per interposar un recurs és necessari estar legitimat i a més tenir "interès" objectiu en la impugnació, el qual es mostra per als particulars en la remoció del "gravamen" o perjudici que la sentència els hi produeix i en tot cas en la utilitat de que el Fallo sigui remogut i substituït per altre. És clar que aquell interès no existeix si en el suposat de ser acollida la impugnació el fallo hauria de ser el mateix, com succeiria en el present cas, raons que porten a la desestimació del recurs del Ministeri Fiscal.

II. CONSIDERANT: que igualment ha de ser desestimat el recurs interposat en interès de la processada Ester M.M. i fonamentat en que per la quantitat dels apoderaments els fets haurien de ser considerats inclosos en el tipus penal de l'article 328 d) i no dins del 247 del codi Penal, per a ser castigats com a delictes menors continuats d'apropiació indeguda. És cert que la descripció dels fets provats continguda en la sentència obligaria a aplicar el tipus de l'article 328d). No obstant, pel que es refereix a la justificació de la pena, aquest article (el més favorable per a la processada) castiga dits fets amb pena de presó fins a un màxim de un any cada un dels apoderaments. I si es té en compte la reiteració dels apoderaments compresos en la causa, que donen lloc a la continuïtat delictiva de les diverses infraccions comeses per la mateixa persona i enjudiciades en el mateix procediment, segons la fórmula de l'article 56 del codi Penal, la pena imposada en la sentència és correcta ja que no sobrepassa el límit de la pena prevista per al delictes aïlladament considerada augmentada en la meitat per raó de la continuïtat delictiva.

III. CONSIDERANT: que la desestimació del recurs comporta la imposició al recurrent de les costes processals causades pel mateix.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar els recursos interposats pel Ministeri
Fiscal i per la representació de la processada Ester M.M.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel
Tribunal de Corts en data 9 de març de 1999 en la causa
núm. 117-1/97.

3.- Imposar a la recurrent el pagament de les costes
processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts,
amb certificació de la present Sentència, per al seu
compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament
jutjant, ho manem i signem.